

COBLAS DE LA PIETAT, Y MISERICORDIA QUE TINDRAN AL

S. Christo de Balaguer, per intercesiò de N^a S^a de las Sogas y de N^a S^a del Tallat, de las calamitats y miserias que en est present any 1824 experimentam tot Urgell y Sagarra.

Ohiu germans carissims
lo que anirem cantan,
de una rel de miseria
quens está rodejant
per tota la Provincia
majorment tot lo Urgell:
se prepara gran miseria,
si no hi ha bon remey.

Per haver prou miseria
tot está preparát,
per falta de la pluja
molt blat que no es nat
com tindrem alegria,
qui no bat en lo estiu;
casadas de familia
no haver per manteniú.

De cada any se aumentan
las penas y treballs
los que son mes de planye,
son los pobres infants,
que molts noy tenen culpa
per no haver pecat,
y los pares y mares
han comés la maldat.

Aquells infants que moren
sens coneixer al mon,
que sen van á la Gloria
sens pena ni dolór
en aquell sant retiro,
que may se acabarà
desgraciats de nosaltres
sino hi podem anar.

En cap escrit se troba
lo que ara veyem
tanta ira en la terra,
y la guerra del Cel
tanta ira, y superbia,
que en tot se tira al mal
no encontrareu un home,
que vaje ben leal.

Tots vostres preceptes,
que mos va posá bon Deu
son pocas las personas

quels compleixen tots deu
totom se té sa regla
fins los petits infants,
que molts los que compleixen
los set pecats mortals.

Si mos contemplam la terra
causa un gran disbarat
han tan com ne sembrarem,
y tant poch há productát
aixó tot mos ho causa
la mala unió
la ira y la superbia,
y la mala intenció.

Antems prou sequería
luego recorrem;
als Sans Patrons dels pobles
per alcansar el remey:
los sants patrons tremolen,
de haver de demanar
de veurer tanta ira,
que en tot lo mon y há

Las plantas de defora
tenen gran sentiment
perque los nubols pasan
y no los cau el remey,
aquell favor de la pluja
per quant lo han menester
la ira de la terra
diuhen que ó entreté.

Molt blat y há per defora
conforme tots sabem,
y encara es devall terra,
y no ha pogut veurer al cel,
es la mes gran tristesa
perque encara no ha nat;
nampren com una mare,
com ne te un mal part.

Vos Verge de las sogas
patrona de Urgell,
á tots los devots vostres
donaulos un bon remey;
daunos lo que nos convinga
per podernos sustentar,

daunos molts anys de vida
per podervos venerar.

Tota vostra comarca
vos havem socorregut,
en sermons y pregarias,
y en tot lo que havem pogut;
hara de vos esperan
tot lo vostre remey,
per quan será la hora,
que los remediareu.

Vos verge de las sogas,
y Mare del Tallat,
sou las duas patronas
de tot lo veinat:
de la Conca y Segarra,
y tambe del Urgell
de Balaguer el S. Cristo,
que está aqui present.

De bon cor os demano
per tots vostres devots
la salvació del anima,
y sustento del cos
daunos pau y no guerra,
sia cas nos convé:
que cada hú á sas casas
pugan estar á plaer.

Teniu misericordia,
ó piados mon Deu
de tot aqueixos Castichs
que vos amanaseu
perque y há molta terra
que casi fa plorá
que en tant que sembraren
no y há palla ni grá.

Qui pendrá estas Coblal,
y va en bona atenció
resan un pare nostre
alcansará el perdó,
que es la prenda mes rica,
que tots la desitjem;
que aquesta triste vida,
bé ó mal la pasarem.

F I.

...LA ... Y ...

Main body of text, appearing as bleed-through from the reverse side of the page. The text is largely illegible due to fading and bleed-through.

